

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Tomáš Heřmánek		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2020/2021
Název práce	Slovácké muzeum a fotografie		
Oponent práce	doc. Mgr. Irena Armutidisová		

Student **BcA. Tomáš Heřmánek** splnil ve své teoretické diplomové práci **Slovácké muzeum a fotografie**, zadání ve všech jejích bodech a práci doporučuji k obhajobě.

Teoretická práce v rozsahu 83 stran včetně předepsaných příloh, překračuje minimálně požadovaný rozsah diplomové práce, práce je členěna do devíti kapitol a ty do podkapitol. Práce mimo úvod a závěr obsahuje stručný seznam použité literatury a seznam internetových zdrojů. Textová část práce je doplněna obrazovými přílohami, které dobře doplňují a ilustrují popisovanou problematiku.

Tématem práce jsou možnosti užití fotografie v muzejních zařízeních, jako jeden dokumentačních nástrojů pro dokumentaci nejen sbírkových předmětů, ale i zaznamenání a zachycení akcí muzea a činností spojených se způsobem života v regionu. Ve své teoretické práci vychází autor především z vlastní praxe a zkušeností fotografa a z rozhovorů se zaměstnanci jednotlivých oddělení Slováckého muzea v Uherském Hradišti. Kromě reflexe současných možností využití fotografie v muzejnictví si dal autor za úkol, na základě své analýzy, navrhnout změny ve fungování fotografické praxe v muzeu. V úvodu práce nás T. Heřmánek seznamuje s historií Slováckého muzea, jako jednoho z předních etnografických pracovišť v zemi. Následně nás podrobně seznamuje s elektronickým evidenčním a archivačním systémem sbírkových předmětů a s jeho klady a zápory. V druhé kapitole se autor zabývá pozicí fotografa a fungováním fotografického ateliéru v Slováckém muzeu, škoda je, že se Tomášovi nepodařilo od pana Chvalkovského získat souhlas k použití ústních informací v textu. V následujících kapitolách se věnuje jednotlivým oddělením Slováckého muzea a jejich konkrétním problémům s využitím fotografie a práci s ní. Na základě svých vlastních poznatků navrhuje možné úpravy a řešení. Budu T. Heřmánkovi přát, aby jeho snaha o to, aby instituce, jako Slovácké muzeum měla svého, profesionálního fotografa s profesionálně vybaveným fotoateliérem, byla vyslyšena. Například Moravské zemské muzeum v Brně ani Etnografický ústav MZM svého kmenového fotografa nemají. Fotografové, jejichž služby muzeum využívá /např. vernisáže/ pracují na dohodu o provedení práce. V případě významných publikací je tomu stejně. Běžnou fotodokumentační práci si kurátoři jednotlivých sbírek zpracovávají sami a je to na kvalitě také vidět. Bohužel, obdobně je tomu i u pracovišť památkové péče ČR.

Tomáš Heřmánek se ve své práci velmi dobře zhostil úkolu, který si dal: „... vytvořit přehled o současných praktikách a možnostech využití fotografie v muzejnictví. Detailněji popsat specifické metody fotografování a podat návrhy k jejich možnému zlepšení.“

Teoretická práce je psaná čtivě a je patrné autorovo zaujetí pro téma, které si zvolil a problematiku, které by se rád v budoucnu věnoval. Práce propojuje teorii s praxí. Mohu říci, sama jsem pracovala jako fotografka v Moravské galerii celých 25 let, že být obklopen, moci se dotýkat a fotografovat sbírkové předměty je úžasný pocit, skvělé dobrodružství a úžasná výzva.

Návrh klasifikace: A – B výborně – velmi dobře

V(e) Veverských Knínicích dne 1. 6. 2021

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------